



дѣли на силата. А Заю Баю се намръщилъ, па имъ казалъ:

— Елате следъ мене да видите какво мога!

И тръгналъ Заю-Баю напредъ, и всички следъ него. Отишли при колибата на горския пазачъ. Ударилъ Заю-Баю съ лѣвската си опашка вратата и изревалъ:

— Тукъ има затворена катеричка. Веднага да ми се донесе!

Не минало много и синътъ на пазача изнесълъ катеричката. Взелъ я Заю-Баю и казалъ:

— Чувай, момче! Сега ти прощавамъ, но ако другъ пжтъ уловишъ нѣкой отъ моя народъ, мисли си!

Върнали се всички въ гора-та. Заю-Баю предалъ освободената катеричка на сестра ѝ. Прегърнали се дветѣ сестри и заплакали отъ радостъ. Голѣма радостъ настанала въ цѣлата гора. Три дни и три нощи царувалъ Заю-Баю. Но не щешъ ли, на четвъртия день дошла вестъ, че царътъ на съседното царство, най-страшниятъ отъ всички лѣвовѣ, иде да го нападне и да превземе царството му.

Смръзналъ се Заю-Баю отъ страхъ и си рекълъ:

— Ехъ, що ми трѣбваше да ставамъ лѣвъ!

Но нѣмало що, излѣзълъ Заю-Баю насрещу врага си. Въ това време истинскиятъ лѣвъ изревалъ. Екнала гората. Разтуптѣло се заешкото сърдце, и Заю-Баю хукналъ да бѣга. Но нали ималъ тежки лѣвски нозе, не можалъ бърже да бѣга, та истинскиятъ лѣвъ го настигналъ. Още малко и щѣлъ да се хвърли на гърба му. Заю-Баю си помислилъ:

— Охъ, да бѣхъ сега заякъ, да побѣгна съ заешкитѣ си нозе, кой би ме стигналъ! Ехъ, де сега една небесна джга, да се провра подъ нея!

Рекълъ не рекълъ Заю-Баю тия думи, плисналъ дъждъ, спрѣлъ веднага и предъ смаяния Зая-Бая блеснала джгата. И тъкмо лѣвътъ да се хвърли върху него и да го разкъса, преминалъ Заю-Баю подъ джгата и се обърналъ пакъ на заякъ! Че като литналъ онзи ми ти Заю-Баю съ заешкитѣ си нозе, димъ да го нѣма — избѣгалъ отъ лѣва. Върналъ се при катеричкитѣ, казалъ имъ:

— Хубаво е да си лѣвъ! Но още по-хубаво е да си заякъ. Никой не може да те стигне!

Емиль Кораловъ

